

05. Ostrvo mirodjija

Na jednom velikom ostrvu, koje geografski stoji na liniji sever-jug, živela su dva naroda. Uz istočnu obalu je živeo narod Recimobudala, a uz zapadnu obalu je živeo narod Recimopametnih.

Sredinom ostrva, a opet na liniji sever-jug, se proteže lanac vrlo visokih planina.

Kraljevstva Recimobudala i Racimopametnih nisu međusobno imala nikakve ekonomsko-političke odnose, ali sa ostatkom sveta su bila u trgovinskim odnosima; oba kraljevstva su ostatku sveta prodavala začine i čajeve, kojih je bilo samo na tom ostrvu. I to mnogo – za ceo svet. Oba kraljevstva su bila mnogoljudna i imala jake trgovačke flote. Procenjivalo se da je u svakom kraljevstvu bilo po oko 300 hiljada duša. Gradovi njihovi su bili od velelepni palata, jer su od onog lanca planina imali finog kamenja da naprave palate i za po 300 miliona podanika.

Gradovi njihovi su bili materijalno bogati u svemu, jer su za svoje začine i čajeve imali dovoljno novaca da od ostatka sveta kupuju sve ostale robe i životne namirnice.

Uprava i podanici Istočnog kraljevstva su bili zadovoljni onim što su zaradjivali i što su uživali, a uprava i podanici Zapadnog su težili da postanu jedini trgovci mirodjijama na svetu.

Odnosno smatrali su istočno kraljevstvo konkurentskim. Međutim o nekom započinjanju i vodjenju rata sa Recimoglupima nije bilo ni pomisli, jer su Recimoglupi bili telesno jači, a nije se imalo ni vremena ni ljudstva za vodjenje rata: i na jednoj i na drugoj strani su tokom cele godine sve radne snage bile u službi branja, sušenja i pakovanja mirodjija. A brodovi obe strane su ionako bili gradjeni za trgovinu, a ne za ratovanje.

Onda mudracima zapadnog kraljevstva padne jedna zamisao da bez ratovanja ojade Istočno kraljevstvo.

I tako izaslanici zapada odu na istok. Bili su primljeni sa nepoverenjem i to sasvim osnovano, jer je u svetu bila poznata stvar da trgovci zapadnog dela Ostrva mirodijja olajavaju trgovce i robu istočnog dela Ostrva mirodijja, iako je svet bio neposredan svedok poštenih isporuka kvalitetne robe i sa istoka; to znači: sve na vreme i u ugovorenim količinama.

Emisari zapada objave na istoku:

"Kralj Recimopametnih ima tri divne ćerke. Pošto naš kralj želi da pomeša svoj rod sa jakim muškarcima Istoka dogovorio je sa ćerkama ovakvu stvar: Koja tri prva muškarca Recimoglupih stignu na našu stranu kopnom, dobiće za brak jednu od kraljevih ćerki i trećinu dela svetskog tržišta, koje drži naše kraljevstvo."

Ova objava je bila prenošena tri dana kroz celo kraljevstvo Recimoglupih. I to tako da su na svakom trgu Istoka bile okačene objave na papiru i triput dnevno čitane od dobošara. Za ovakvu reklamu su Zapadnjaci platili domaćinima; i to je tako po dogovoru i obavljeno.

Ko je hteo da vidi ćerke kralja Recimopametnih, trebao je jednog od ona tri dana doći u glavni grad Recimoglupih predveče, jer su tri lepe gošće nakon zalaska Sunca izlazile u šetnju; da se predstave momcima istočnog kraljevstva.

Kažemo: "momcima" jer se nije očekivalo da neko od starih muškaraca Istoka podje u osvajanje jedne od tri lepe princeze. Jer, bez broda stići na zapadnu stranu je skoro nemoguće.

Kad su momci istoka videli lepotice sa zapada – popalili su se svi do jednog; na priliku da osvoje obećano.

Kralj Recimoglupih onda, u nameri da odbije momke svog kraljevstva od pokušaja koji ne obećava srećan završetak, upita emisare zapada:

"Šta ćemo za slučaj da svi naši momci stignu pešice do vašeg glavnog grada? Nije pošteno da neko, posle mučnog putovanja, ostane bez neveste."

Emisari zapada se povuku na savetovanje i dodju kralju Recimoglugupih sa odgovorom:

"Svaki vaš momak koji stigne kopnom u glavni grad Recimopametnih biće slobodan da uzme bilo koju našu devojkicu, ako jedna od kraljevih ćerki bude već osvojena."

Onda kralj Recimoglugupih reče:

"To onda može izazvati rat između vaših i naših momaka, tamo na vašem terenu. A to onda znači i roditeljsku pomoć vašim momcima, tako da će naši momci doći u opasnost gubitaka života. Znamo da to tako ide, kad dodje do svadje oko bogatstva. A šta je veće bogatstvo nekog naroda nego njegove devojkice i momci? Deca su tek budućnost, a oženjeni-udate i starci su izrabljeni deo populacije."

Onda emisari Recimopametnih odgovore:

"I za takvu mogućnost, da poželite garancije, smo se pripremili. Ovde imamo dva primerka blanko ugovora, sa pečatom Vrhovnog svetskog suda i mi samo da sastavimo tekst Ugovora."

Onda kralj Istoka upita: "A ako na Zapad, po devojkicu, krene neki naš udovac ili stari momak?"

"U ugovor ćemo staviti "bilo koji muškarac". Tako da će se isplatiti pokušaj svakome koji pešice stigne na našu stranu." – rekoše emisari zapada, misleći da je dobro da strada što više istočnjaka.

Onda kralj Istoka opet upita:

"A ako dodje više naših muškaraca nego što imate devojkicu?"

"Onda vam stoje na izboru naše žene. Pa taman da bude i sama kraljica nekome po volji." – odgovoriše već lako iznervirani emisari Zapada.

"A koliko dugo da važi ugovor?" – beše mnogo nezgodan pregovarač onaj kralj Recimoglupih.

"Pet godina. S tim da vašom stranom ostrva patroliraju naši brodovi da bismo bili sigurni da vaši muškarci neće izvesne delove prelaziti vašim brodovima." – ponudiše emisari Zapada.

Celo pregovaranje je bilo u nameri kralja Recimoglupih da otrezni momke svog kraljevstva, da ne podju na puteve koji znače gubitke života. A mudraci Zapada su sve obećavali samo da bi stradalo što više muškaraca Istoka.

I tako budu, pod pritiskom momaka Istoka, potpisani primerci *Ugovora o udaji ćerki kralja Recimopametnih.*

Kad su emisari i tri lepotice Zapada otišli odakle su i došli – kralj Istoka okupi sve momke svoga naroda i reče im:

"Kojigod od vas podje kopnom da osvoji jednu od onih princeza sa zapada ne da je recimoglup, nego je stvarno glup: Preko planina neće proći niko, jer su visoke. Južnom stranom neće proći niko, jer ima mnogo zverinja i zmija otrovnica. Severnom stranom neće proći niko, jer je sve pod snežnim olujama i mrazevima. I cela ponuda Zapada je smišljena da nam uništi mušku mladost. Pošto smo mi slobodno društvo ja sad ne mogu bez Parlamenta uvesti nikakve zabrane po tom pitanju, a vidim da su se popalili i neki matorci, pa se spremam na tužne vesti od onog trenutka kog budem čuo da je jedan od vas krenuo pešice na Zapad. Ali kad je tako, `ajde bar da napravimo nekakav plan sa smislom: Nemojmo raditi kao da ovde nema devojaka i žena. Ja predlažem da na put u osvajanje njihovih

princeza krećete u grupama. Pa ako se posle nekog razumnog roka niko od naših ne javi odande – da krene nova grupa."

Kralj je računao da će takvim dogovorom smanjiti broj stradalih Recimoglupih. A računao je i na to da njegovi sinovi nisu glupi, ali se brzo uverio da nisu ni pametni. Odnosno sva trojica su se spremala za put na zapad. I niko od momaka sa istoka nije hteo da ne bude medju prvom trojicom.

Posle dve godine od sklapanja Ugovora izmedju Istoka i Zapada ne vrati se u Istočno kraljevstvo nijedan muškarac koji je pošao pešice na zapad.

Istočno carstvo ostane tako bez momaka i u tuzi; roditeljskoj za sinovima, devojačkoj za momcima koji ih izdadoše i polakomiše se na ćerke kralja Recimopametnih.

Istočno carstvo tako zapadne i u ekonomsku krizu, jer više niko njihov nije bio sposoban da radi oko mirodijja i da ih raznosi po svetu.

U kraljevstvu Recimopametnih nastade sveopšte veselje da su tako sa svetskog tržišta mirodijja istisnuli istočnog konkurenta.

Onda jedna tužna majka sa istoka smisli osvetu i predloži to kralju Recimoglupih. Kralj Recimoglupih i njegovi savetnici procene da je stvar izvodljiva i objave početak radova.

Na posao se dadoše puni elana, svi preostali muškarci, sve žene i sve devojke istoka i dva meseca pre isteka *Ugovora o udaji ćerki kralja Recimopametnih* prodju svi muškarci kraljevstva Recimoglupih, kroz tunnel, na zapadnu stranu ostrva.

U te zadnje tri, četiri godine tri stasala momčića istoka pokupiše, po redu tri kraljeve ćerke Zapada, jer do isteka ugovora nijedna nije smela da se uda, a onda pokupiše redom i ostali momci Istoka ostale devojke Zapada; za svakog starijeg Recimoglupog momka koji nije hteo da ide na onaj put bez povratka ostade takodje po jedna devojka iz kraljevstva Recimopametnih.

A i svi oženjeni sa istoka dobiše dozvole svojih supruža (tužnih majki) da uzmu po jednu devojku Zapada, samo da se što žešće osvete.

Na kraju momci Zapada ostadoše bez devojaka i prodjoše sami tunelom na istok, da požene one devojke Istoka čiji su momci stradali, ili na jugu, ili na severu, ili preko planina ostrva.

I tako propade Zapadno kraljevstvo Ostrva mirodjija.